

Vergaderjaar 1988–1989 Nr. 190

- 20 595** **Herziening van de belastingheffing naar aanleiding van de voorstellen van de commissie tot vereenvoudiging van de loonbelasting en de inkomstenbelasting (Wet vereenvoudiging tariefstructuur en aftrekposten in de loon- en inkomstenbelasting)**
- 20 625** **Financiering van de volksverzekering (Wet financiering volksverzekeringen)**
- 20 657** **Verplichte toekenning van een toeslag voor de overheveling van opslagpremies (Wet overhevelingstoeslag opslagpremies)**
- 20 855** **Aanpassing van een aantal sociale zekerheidswetten en van enige andere wetten, alsmede het stellen van regels voor de toepassing van die wetten naar aanleiding van de voorstellen van de commissie tot vereenvoudiging van de loonbelasting (Wet aanpassing uitkeringsregelingen overheveling opslagpremies)**
- 20 873** **Inwerkingtreding van de Wet vereenvoudiging tariefstructuur en aftrekposten in de loon- en inkomstenbelasting en in aanvulling op deze wet wijzigingen van de loonbelasting en de inkomstenbelasting inzake vaststelling van het tarief en beperking van de aftrekbaarheid van gemengde kosten (Wet invoering en aanvulling van de vereenvoudiging van de tariefstructuur in de loon- en inkomstenbelasting en wijziging van de regeling betreffende aftrekposten)**
- 20 874** **Wijziging van de inkomstenbelasting en de vennootschapsbelasting (beperking van de aftrekbaarheid van gemengde kosten in de winstfeer)**

¹ Samenstelling:

Financiën:

Christiaanse (CDA), voorzitter, Boorsma (CDA), Van Leeuwen (CDA), Simons (PvdA), Tjeenk Willink (PvdA), Zoon (PvdA), Braakman (VVD), Van Graafeiland (VVD), Vis (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), mw. Bolding (CPN) en Van der Jagt (GPV).

Sociale Zaken en Werkgelegenheid:

Franssen (CDA), voorzitter, Bos-Beernink (CDA), Van der Meulen (CDA), Jaarsma-Buijserd (PvdA), Klaassens-Postema (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Heijmans (VVD), Vönhoff-Luijendijk (VVD), Gelderblom-Lankhout (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Vogt (PSP), Schuurman (RPF), mw. Bolding (CPN) en Van der Jagt (GPV).

NADER VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIES VOOR FINANCIËN EN VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 30 maart 1989

De memories van antwoord op bovengenoemde wetsvoorstellen gaven aanleiding tot het formuleren van de volgende nadere vragen en opmerkingen.

Algemene opmerkingen betreffende het gehele complex van wetsvoorstellen

De leden van de **C.D.A.**-fractie namen met genoeg kennis zowel van enige toezeggingen als van verhelderende uiteenzettingen in de memorie van antwoord, die naar hun mening van blijvende betekenis zijn bij toekomstige interpretatievragen.

In dit verband wezen zij als voorbeeld op artikel 35 van de Wet op de inkomstenbelasting over aftrekbare kosten. Dit wil niet zeggen, dat zij de uitbreiding van de tekst van artikel 35 op zich wensten toe te juichen.

Ook toonden zij zich erkentelijk voor de toezegging ten aanzien van de dividendbelasting. Naar hun mening uit zich hierbij het nut van een «tweede lezing» door de Eerste Kamer.

Zij deelden mede erop te rekenen, dat in de uitvoerings sfeer het tegen het desbetreffende wetsartikel door hen in het voorlopig verslag aangevoerde hoofdbezwaar wordt weggenomen en zij zagen de aangekondigde brief aan de Eerste Kamer met belangstelling tegemoet. Daarin wordt, naar hun verwachting, ook ingegaan op in het voorlopig verslag gestelde vragen.

Vervolgens bleven de hier aan het woord zijnde leden het een bezwaar achten, dat enige onderdelen reeds vóór 1 januari 1990 in werking moeten treden. Naar hun mening hadden zij als leden van de Eerste Kamer het recht op deze aangelegenheid in het voorlopig verslag te wijzen. De Eerste Kamer is immers niet direct gebonden aan afspraken met de meerderheid van de Tweede Kamer hierover.

De leden van de **V.V.D.**-fractie wensten het verschijnen van de memories van antwoord aan te grijpen een aantal eerder bij de schriftelijke voorbereiding geformuleerde vragen en opmerkingen nader te concretiseren.

Enerzijds beoogden zij met deze inbreng te bereiken dat de openbare behandeling «globaal» gehouden kan worden; anderzijds waren zij van mening dat de beantwoording tot nadere detailvragen aanleiding gaf.

Vereenvoudiging of vermindering

Hoewel deze leden niet in «semantische» discussies wensten te geraken merkten zij toch op dat naar hun mening vereenvoudiging een kwalitatief begrip is en verminderen een kwantitatief begrip; deze begrippen kunnen beter niet door elkaar worden gehaald. Waar het hun om gaat is of met name Oort II en Oort III al dan niet bijdragen tot de vereenvoudiging van de systematiek. Hun oordeel ook na de memorie van antwoord blijft dat zowel Oort II als Oort III, getoetst aan het kwalitatieve begrip vereenvoudiging geen bijdragen leveren aan een doorzichtiger en minder fraudegevoelig belastingstelsel. Integendeel, er is zelfs sprake van een verslechtering.

Inkomenseffecten

De aan het woord zijnde leden hadden er kennis van genomen dat bij toekomstige aanpassingen in de tariefstructuur van de loon- en inkomstenbelasting rekening moet worden gehouden met de negatieve effecten voor de inkomensgroepen tussen f 60 000 en f 120 000. Op de daartoe strekkende vraag antwoordt de bewindsman dat in de gekozen tariefstructuur het negatief effect voor deze categorie niet is te vermijden. Dat was deze leden uiteraard duidelijk. De vraag betreft derhalve of de gekozen tariefstructuur de juiste is. Immers het effect van de asymmetrische benutting van aftrek kosten was toch tevoren bekend en derhalve kon hiermede rekening worden gehouden.

Wetsvoorstel 20 595

De leden van de fractie van het **C.D.A.** bleven het betreuren, dat de regering niet bereid is iets extra te doen voor de middenstanders en landbouwers met lagere inkomens (de zogenaamde kleine zelfstandigen). Zij wensten hierop terug te komen bij de mondelinge behandeling.

Vervolgens hadden zij met instemming in de memorie van antwoord gelezen, dat de heffingen inzake de volksverzekeringen in hun juridische en feitelijke structuur in stand en herkenbaar blijven, terwijl ook het verzekeringskarakter wordt gehandhaafd. Waarom dit onderscheidend vermogen – waaraan deze leden zeiden zeer te hechten – niet beter tot uitdrukking kan komen op jaargaven en dergelijke, ontging hen nog steeds. Zij zouden het op prijs stellen, indien hierop nader wordt ingegaan. Ook de beantwoording bij wetsvoorstel 20 625 achtten deze leden op dit punt te mager. Bij de mondelinge behandeling zullen deze leden hierop ook verder terugkomen.

In de gedachtengang van de bewindslieden gaat de «vermenging» van belastingen en premies reeds vrij ver. Dit roept ook de vraag op over de competente organen voor de premievaststelling. De regering moet zich dit risico realiseren, volgens deze leden.

De leden van de fractie van de **P.v.d.A.** merkten op dat in tabel 1 van de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer de financiële gevolgen van Oort I, II en III worden vermeld. Kan worden aangegeven waar en hoe de totale bedragen van tabel 4.1 in wetsvoorstel 20 873 nr. 3, i.c. tariefverlaging (f 1435 + f 5300 = f 6735 mln.) en aftrekposten (f 1335 + f 1330 = f 2665 mln.) in de eerder genoemde tabel 1 kunnen worden teruggevonden?

De leden hier aan het woord gaven te kennen dat met de vraag naar de omvang van het gebruik van bijzondere medische hulp inderdaad was bedoeld: «voor zover opgevoerd als buitengewone lasten». Deze vraag was dan ook naar genoegen beantwoord. Zij zouden echter aan de vraag nog het volgende willen toevoegen. Er zijn situaties die kunnen worden samengevat met de zin: «Een brandend huis valt niet te verzekeren». Enkele voorbeelden, die met vele andere kunnen worden aangevuld dienen ter illustratie.

a. Iemand heeft van de geboorte af een gebrek; de ouders zijn particulier verzekerd met dien verstande dat betrokkene slechts kan worden verzekerd met uitsluiting van de kwaal en alles wat daaruit voortvloeit (medicijnen, speciale behandelingen enz.);

b. Iemand met een gebrek van de geboorte af was verzekerd bij het ziekenfonds. Als gevolg van een hoger inkomen gaat hij over van het ziekenfonds naar een particuliere verzekering die de kwaal en alles wat daaruit voortvloeit uitsluit;

c. Jongen mensen sluiten een verzekering met een hoog eigen risico af met een minimaal pakket. Er treedt een calamiteit op waardoor zij zeer hoge ziektekosten moeten dragen.

Zullen deze kosten die voortvloeien uit het niet te verzekeren zijn (a en b) of het onvoldoende verzekerd zijn (c) aftrekbaar blijven? Het plan-Dekker biedt geen uitkomst voor bepaalde ziektekosten, terwijl ook bij verplichte verzekering boven het minimale pakket sommige kosten niet te verzekeren zijn. Blijft de aftrekbaarheid gehandhaafd?

De leden van de **V.V.D.**-fractie wensten – zoals de leden van de C.D.A.-fractie dit reeds in het begin van dit nadere voorlopige verslag hadden gedaan – eveneens op de problematiek van de dividendbelasting terug te komen. Zij verklaarden eerst het nadere standpunt van de bewindsman inzake de consequenties van het gewraakte amendement-Vreugdenhil c.s. in de aangekondigde brief aan de Eerste Kamer te willen vernemen alvorens op de memorie van antwoord terzake

te reageren. Zij kondigden aan – ingeval de aangekondigde brief nog vragen open zou laten – ter gelegenheid van het vaststellen van het verslag hierop terug te komen.

De leden van **D66** hadden met bevreemding kennis genomen van de opmerkingen van de bewindslieden in antwoord op de kritiek van deze leden inzake het regeringsstandpunt met betrekking tot de amendering van artikel 44 IB. Zij wilden voorop stellen dat hun opmerkingen niet opgevat dienen te worden als beschuldigingen. Van een beschuldigende intentie was geen sprake, wèl van een kritische. Het moest deze leden van het hart dat de bewindslieden zich in dit geval wel wat erg snel beschuldigd voelen en door daar uiting aan te geven het verkeer tussen regering en Kamer belasten met elementen die niet bevorderlijk zijn voor de kwaliteit van dit verkeer. Deze leden baseerden hun kritische opmerkingen in het voorlopig verslag met name op de discussie in de uitgebreide commissievergadering van de Tweede Kamer d.d. 23 januari 1989, pagina 26-37 en 26-38. In deze uitgebreide commissievergadering zegt het lid Vreugdenhil «... leek het ons (d.i. de indieners van het amendement) gewenst het procesrisico reeds nu, alvorens de Hoge Raad een uitspraak heeft gedaan, te beperken en zelfs ongedaan te maken, althans wat de toekomst betreft». Citaat van Staatssecretaris Koning: «De heer Vreugdenhil heeft een juiste omschrijving van zijn amendement en van de huidige positie gegeven. Er is thans inderdaad sprake van een procedure bij de Hoge Raad der Nederlanden over deze zaak. Daarbij wordt het standpunt van Financiën naar voren gebracht en pogen wij gelijk te krijgen. Dit wordt met het amendement op voorhand bij wet gesanctioneerd».

Analyse van beide citaten maakt duidelijk dat:

- het de bedoeling van de indieners was het procesrisico te beperken/ongedaan te maken;
- dat de staatssecretaris een en ander onderschreef, getuige zijn woorden «juiste omschrijving van de huidige positie» en «met het amendement op voorhand bij wet gesanctioneerd».

Deze uitlatingen van de staatssecretaris gaan verder dan de in de memorie van antwoord Eerste Kamer aangehaalde tekst uit de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer waarin de bewindslieden te kennen gaven geen behoefte te hebben aan een wettelijke regeling.

In de uitgebreide commissievergadering van 23 januari 1989 laat de staatssecretaris het amendement over aan de Kamer en als het lid Engwirda hem vraagt om het over te nemen is zijn antwoord dat in uitgebreide commissievergaderingen geen amendementen worden overgenomen en dat hij later nog kan bezien of hij het amendement kan overnemen. Zijn laatste woorden over dit onderwerp in de uitgebreide commissievergadering: «Door dit amendement zou inderdaad het procesrisico voor de Staat weggenomen worden. Dat lijkt mij duidelijk». Gegeven deze citaten blijven de leden van **D66** overtuigd van de juistheid van hun stellingname: men wilde het risico over procespartij elimineren en kritiek op die bedoeling is terzake en dient niet te worden ervaren als een onjuiste beschuldiging.

De leden van alle overige fracties wensten zich bij deze zienswijze aan te sluiten.

Wetsvoorstel 20 625

De leden van de fractie van de **V.V.D.** hadden kennis genomen van de «ruimere opvatting» van de Staatssecretaris inzake het woord «financiering» in het intitulé van wetsvoorstel 20 625. Zij misten echter het antwoord van de bewindsman op de door hen in het voorlopig verslag gestelde vraag of deze wijziging in het intitulé de deur niet wijd(er) openstelt voor financiering met behulp van rijksbijdragen.

De staatssecretaris stelt in de memorie van antwoord dat de toegezegde notitie over alternatieve heffingsgrondslagen primair de vraag betreft in hoeverre zo'n alternatieve financieringsgrondslag een bijdrage kan leveren aan de bevordering van de werkgelegenheid. Daarom zal de solidariteits- en verzekeringsgedachte alleen zijdeling aan de orde komen als door die andere financieringsgrondslag hierin veranderingen mede optreden. Kan de staatssecretaris deze mededeling nader onderbouwen? Wie praat over alternatieve financiering betreft per definitie immers de premieheffing in zijn beschouwing en derhalve de verzekerings- en solidariteitsgedachte.

De aan het woord zijnde leden wensten een verduidelijking te geven over hun vraag inzake de invloed van fondsbesturen, c.q. de minister op een primair fiscale Wet. De laagste schijf betreft inkomens tot f 45 000. De hoogte van deze schijf is bij wet vastgesteld evenals die van de belastingcomponent. De premiecomponent daarentegen wordt vastgesteld door de fondsbesturen of de minister. Als dit percentage hoger moet worden betekent dit dat het maximum niveau van deze schijf (nu f 45 000) wordt overschreden?

Houdt dit dan niet in dat een fiscale wet die uiteraard door de wetgever dient te worden aangepast zo'n aanpassing in feite ondergaat als gevolg van beslissingen die door de fondsbesturen of de minister worden genomen?

En kan als gevolg van een extreme stijging in de premiepercentages niet de naastliggende schijf aanmerkelijk worden gereduceerd dan wel worden «opgeslokt»? Deze leden gaven toe dat deze laatste mogelijkheid waarschijnlijk een theoretische is. Moet niettemin een ordentelijk wetgever niet ook rekening houden met theoretische mogelijkheden van deze aard?

Wetsvoorstel 20 657

De leden van de **V.V.D.**-fractie vroegen – met betrekking tot de beantwoording in de memorie van antwoord van de vraag of de bedrijfsverenigingen in staat zullen zijn de overhevelingstoelage per 1 januari 1990 in te voeren of de bewindsman zich gerealiseerd heeft dat de bedrijfsverenigingen bij toekomstig verhaal van uitkeringen (zoals ingevolge de ZW en de WAO) op aansprakelijkheidsverzekeraars ook de overhevelingstoelage zullen kunnen verhalen, op grond van de artikelen 37 en 47 van wetsvoorstel 20 855

Aangezien het verhaalsrecht van de bedrijfsvereniging thans geen verhaal van opslagpremies omvat, zal de geplande uitbreiding van het verhaalsrecht een lastenverzwaring inhouding voor met name de verzekeraars, waarvoor door hen niet kon worden gereserveerd.

Het zal toch niet de bedoeling van de bewindsman zijn om de lasten van de overhevelingstoelage in dergelijke gevallen af te wentelen op de verzekeraars, die in het verleden niet tot vergoeding van opslagpremies konden worden aangesproken?

Wetsvoorstellen 20 873 en 20 874

Vragen van de leden van de C.D.A.-fractie

Buitenlandse belastingplichtigen

Kan nog eens worden beschreven of het 7% tarief of het 25% tarief van de eerste schijf geldt voor een gewezen overheidsdienaar in Nederland, die als enig inkomen heeft zijn overheidspensioen (waarvan hij in het buitenland geniet) maar dat in Nederland, ook na verdrag wordt belast? Is de conclusie juist, dat inwoners van een land, waarmee Nederland een belastingverdrag heeft, slechts aan het 7%-tarief kunnen

worden onderworpen in de eerste schijf voor hun winst uit een vaste inrichting in Nederland van hun buitenlandse onderneming? Is er dan toch nog sprake van een «buitenland-lek»? Of is het beter te spreken over een «binnenland-lek» voor buitenlandse belastingplichtigen?

Aftrekbare kosten

Over één aspect van de beoogde vereenvoudiging zouden de leden van de fractie van het C.D.A. opnieuw hun twijfel willen uiten, namelijk de lange lijst van beperkingen in aftrekbare kosten via de enumeratiemethode. In concreto ontvangen zij gaarne een nadere onderbouwing van de stelling, dat de opsomming in artikel 36 van de Wet op de inkomstenbelasting als een forfaitaire invulling kan worden beschouwd van de algemene regel in artikel 35 van die wet.

Verder hadden deze leden nog de volgende concrete vragen over enige posten:

- *beperking aftrek kantinekosten in winstfeer:*

Tijdens de behandeling van wetsontwerp 20 874 in de Tweede Kamer is het de wens van de fracties van P.v.d.A., C.D.A. en V.V.D. geweest dat niet aftrekbaarheid van kantinevoorzieningen te beperken tot de kosten die betrekking hebben op voedsel, drank en genotmiddelen (zie toelichting op amendement op stuk nr. 23).

Om dit doel te bereiken werd voorgesteld aan de voorgestelde wettekst «voedsel», drank en genotmiddelen, alsmede kantinevoorzieningen» toe te voegen: met uitzondering van de kosten en lasten voor zover zij betrekking hebben op gebouwen, alsmede met uitzondering van loonkosten, daaronder begrepen de als zodanig aan de belastingplichtige in rekening gebrachte loonkosten.

Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat deze fracties als kantinevoorzieningen in aanmerking namen:

- gebouwkosten (afschrijvingen);
- energiekosten;
- personeelskosten.

Tijdens de behandeling van dit amendement nr. 23 in de uitgebreide commissievergadering 28, d.d. 24 januari, verzette de staatssecretaris zich tegen dit amendement: het kost 55 mln. (uitgebreide commissievergadering 28-18, middelste kolom). Gevraagd werd welk van de drie elementen de staatssecretaris daarbij het meest in de keel schiet. De bewindsman zei in zijn antwoord dat de afschrijvingen op de bouwen wel door de regering kunnen worden geaccepteerd (kosten 30 mln.). De resterende componenten (energie- en loonkosten; kosten 5 mln. respectievelijk 20 mln.) echter niet. Dit bij elkaar opgeteld is de eerder vermelde 55 mln.

De heer Engwirda stelde later de volgende vraag (uitgebreide commissievergadering 28-19 rechter kolom): «Als de tarieven kostendekkend zijn – dat wil zeggen dat de werknemers de kostprijs betalen minus de elementen die ik genoemd heb (= kosten van gebouwen, personeel en energie) dan is er geen reden/sprake van beperking van de aftrekbaarheid». De staatssecretaris antwoordde: «Dat is juist. Dat heb ik beoogd te stellen».

De regering wijzigde het wetsvoorstel (stuk nr. 26) en het tweede lid, letter a, van artikel 8c komt te luiden: voedsel, drank en genotmiddelen, alsmede kantinevoorzieningen met uitzondering van de kosten en lasten voor zover zij betrekking hebben op gebouwen.

De conclusie welke uit het vorenstaande zou moeten worden getrokken is dat, naast voedsel, drank en genotmiddelen, beperkt aftrekbaar zijn als kantinevoorziening energie- en loonkosten.

Mitsdien zijn inventaris, schoonmaak- en onderhoudskosten van de in de kantine gebruikte machines volledig aftrekbaar. Dit in tegenstelling tot hetgeen in de memorie van antwoord aan de Eerste Kamer staat vermeld.

Is deze redenering juist, zo vroegen de leden van de fractie van het C.D.A. en is de bewindsman bereid het antwoord nader te preciseren?

– *maaltijden enz. van de werkgever*

Nu in de winstfeer een beperking van de aftrek van kosten in verband met voedsel, drank en genotmiddelen is opgenomen – dit om rekening te houden met het privé-element van de werknemer – is er geen reden meer om in de loonbelastingfeer tot een bijstelling te komen. Indien de staatssecretaris deze constructie doorvoert moet onder andere artikel 16 Uitv. besch. LB 1972 worden aangepast en leidt dit ook tot vereenvoudiging in de uitvoeringsfeer zowel voor fiscus als inhoudingsplichtige. Is de staatssecretaris hiertoe bereid?

– *vakliteratuur e.d. voor journalisten*

Is de staatssecretaris bereid in alle duidelijkheid te verklaren, dat voor journalisten, hetzij in loondienst als werknemer, hetzij op andere wijze beroepsmatig bezig, bij de literatuuruitgaven een zeer ruime en soepele interpretatie moet worden gevolgd bij de uitvoering van de voorgestelde regeling? In dit verband verwezen de hier aan het woord zijnde leden naar de brief van 14 maart 1989 van de NVJ (Nederlandse Vereniging van Journalisten) aan de Staatssecretaris van Financiën. Ook de andere in die brief genoemde punten (computer met tekstverwerker, draagbare tape-recorders e.d.) verdienen volgens deze leden de aandacht van de staatssecretaris.

Heeft hij zich reeds een oordeel gevormd over de in deze brief genoemde punten? Zo ja, hoe luidt dit oordeel? Zou gezegd kunnen worden wat kleding is voor een fotomodel, is de genoemde uitrusting voor de journalist?

Vraag van de leden van de P.v.d.A.-fractie

Kan de mededeling in de memorie van antwoord betreffende wetsvoorstel 20 873 «daarbij moet nog worden gewezen op het feit dat door de ingrepen in de voorgestelde tariefstructuur in samenhang met de voorgestelde tariefverlaging het effect dat voor de hogere inkomensgroepen rechtstreeks zou voortvloeien uit de verlaging van het tarief van de eerste schijf meer dan teruggenomen is» met een getallenvoorbeeld worden verduidelijkt?

Vragen van de leden van de V.V.D.-fractie

Kostenwerving

Deze leden merkten op dat zij in het voorlopig verslag reeds de nodige aandacht hadden besteed aan de wijze waarop met kosten van verwerving wordt omgesprongen. Teneinde dit nog eens te illustreren vroegen zij – zoals de leden van de C.D.A.-fractie zulks hiervoor reeds hadden gedaan – aan de hand van de volgende voorbeelden aan te geven of de desbetreffende kosten aftrekbaar zijn.

a. Voor de beroepsgroep journalisten zijn publieksmedia – kranten, tijdschriften en dergelijke – noodzakelijke literatuur voor een behoorlijke beroepsuitoefening. Dat betekent meerdere dag- en weekbladen en tijdschriften lezen. Zijn deze kosten voor zover een en ander niet wordt

vergoed door de werkgever (als men al in loondienst is) aftrekbaar als kosten van verwerving?

b. Is voor deze categorie bijvoorbeeld een telefax of een computer met tekstverwerking die per definitie professioneel nodig is ook aan hoge kwaliteitseisen dient te voldoen aftrekbaar als kosten van verwerving?

c. Is bijvoorbeeld geluidsapparatuur die veelal zeer kostbaar is doordat zij aan professionele normen dient te voldoen aftrekbaar als kosten van verwerving waarbij zij gemeld dat het niet altijd mogelijk zal zijn aan te tonen dat zulke apparatuur niet ook wel eens privé wordt gebruikt. Vast staat echter wel dat het professionele gebruik de hoogte van de kosten van de apparatuur bepaalt.

Wetsontwerp 20 873, artikel 36, tweede lid, onderdeel d Wet IB 1964

In de memorie van antwoord wordt de betekenis van artikel 36 tweede lid IB als volgt uiteengezet: de in artikel 36, tweede lid, opgenomen normeringen en beperkingen zijn te beschouwen als een forfaitaire invulling van het nieuwe begrip aftrekbare kosten.

Mag hieruit worden afgeleid – zo vroegen deze leden – dat ten aanzien van artikel 36, tweede lid, onderdeel d, verhuizing, een forfaitaire aftrekpost voor de «overige kosten» kan worden opgevoerd ter grootte van 12% van de jaarinkomsten, doch maximaal f 12 000, ongeacht de hoogte van de werkelijke overige kosten?

Wetsontwerp 20 874, artikel 8b, Wet IB 1964

De positie van de ondernemer versus de werknemer wordt belicht in de memorie van antwoord. Opgemerkt wordt dat het wetsvoorstel mede beoogt de ondernemer – natuurlijke persoon voor zijn eigen kosten in een positie te brengen die vergelijkbaar is met degene die in loondienst werkzaam is. Het is naar de mening van de staatssecretaris onwenselijk als van het fiscale regime een al te sterke druk zou uitgaan op de vorm waarin men zijn bezigheden uitoefent.

Indien het wenselijk wordt geacht dat van het fiscale regime een al te sterke druk uitgaat op de vorm waarin men zijn bezigheden uitoefent, welke maatregelen denkt de staatssecretaris dan te nemen tegen een eventuele, in de vakliteratuur gesignaleerde, vlucht in de BV-vorm?

Wetsontwerp 20 874, artikel 8a, tweede lid, onderdeel a, Wet IB 1964

In de memorie van antwoord is een opsomming gegeven van kosten en lasten ter zake van kantinevoorzieningen (niet zijnde gebouwen) welke slechts voor 75% ten laste van de winst kunnen worden gebracht. Het betreft onder meer kantinepersoneel, inventaris, energiekosten, schoonmaakkosten alsmede onderhoudskosten van de in de kantine gebruikte machines.

Deze opsomming gaf ook de leden van de **V.V.D.**-fractie aanleiding te vragen of het nu werkelijk de bedoeling is om salariskosten van kantinepersoneel te beperken tot 75% aftrekbaarheid. Is het niet zo dat salarissen reeds in de loonbelastingheffing worden betrokken zodat een volledige aftrekbaarheid bij de werkgever moet gelden? (Zoals in de memorie van antwoord op wetsontwerp 20 873 wordt opgemerkt komen loonkosten voor 100% ten laste van de winst).

Wetsvoorstel 20 874, artikel 8a, tweede lid, Wet IB 1964

In de memorie van antwoord komt tot uitdrukking dat het aflplitsen van de kosten van voedsel en drank van een factuurbedrag achterwege kan

blijven indien er sprake is van een situatie waarin de bedoelde kosten een te verwaarlozen onderdeel uitmaken van de prijs voor een andere prestatie en het gebruikelijk is ter zake een all-in prijs te berekenen.

Is het de bedoeling van de bewindsman dat aan bovenvermelde eisen cumulatief wordt voldaan, of is het vervuld zijn van één van genoemde voorwaarden voldoende om kostenafplitsing achterwege te mogen laten? Er kunnen zich situaties voordoen waarin het gebruikelijk is een all-in prijs in rekening te brengen, bijvoorbeeld in het buitenland, terwijl ten aanzien van voedsel en drank niet gesproken kan worden van een te verwaarlozen onderdeel van de prijs. Indien de bewindsman een cumulatie van beide voorwaarden voorstaat, dan kan het toch niet de bedoeling zijn dat deze cumulatie ook van toepassing zal zijn ten aanzien van de in het buitenland gemaakte kosten?

De voorzitter van de commissie voor Financiën,
Christiaanse

De voorzitter van de commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Franssen

De griffier voor het verslag,
Sprey